

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

26 martie 2019*

„Acțiune în anulare – Regim lingvistic – Procedură de selecție de agenți contractuali – Cerere de exprimare a interesului – Șoferi – Grupa de funcții I – Cunoștințe lingvistice – Limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție la limbile engleză, franceză și germană – Limbă de comunicare – Regulamentul nr. 1 – Statutul funcționarilor – Regimul aplicabil celorlalți agenți – Discriminare pe motiv de limbă – Justificare – Interesul serviciului”

În cauza C-377/16,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 7 iulie 2016,

Regatul Spaniei, reprezentat de M. J. García-Valdecasas Dorrego și de M. A. Sampol Pucurull, în calitate de agenți,

reclamant,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de D. Nessaf, de C. Burgos și de M. Rantala, în calitate de agenți,

pârât,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședintă, domnii J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan și F. Biltgen, doamna K. Jürimäe și domnul C. Lycourgos, președinți de cameră, și domnii A. Rosas (raportor), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits și L. Bay Larsen, judecători

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna L. Carrasco Marco, administratoare,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 25 iulie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea formulată, Regatul Spaniei solicită anularea cererii de exprimare a interesului Agenți contractuali – Grupa de funcții I – Șoferi (B/F) – EP/CAST/S/16/2016 (JO 2016, C 131 A, p. 1, denumită în continuare „cererea de exprimare a interesului”).

Cadrul juridic

Regulamentul nr. 1/58

- 2 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 (JO 2013, L 158, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1/58”), prevede:

„Limbile oficiale și de lucru ale instituțiilor Uniunii sunt bulgara, ceha, croata, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, maghiara, malteza, neerlandeza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeză.”

- 3 Articolul 2 din acest regulament prevede:

„Textele adresate instituțiilor de către un stat membru sau de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru se redactează, la alegerea expeditorului, într-una dintre limbile oficiale. Răspunsul se redactează în aceeași limbă.”

- 4 Potrivit articolului 6 din regulamentul menționat:

„Instituțiile pot stabili modalitățile de aplicare a prezentului regim lingvistic prin regulamentele lor de procedură.”

Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți

- 5 Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”) și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii (denumit în continuare „RAA”) sunt stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECA) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai acestor Comunități, și de instituire a unor dispoziții speciale temporar aplicabile funcționarilor Comisiei (JO 1968, L 56, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 12), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 (JO 2013, L 287, p. 15).

Statutul funcționarilor

- 6 Titlul I din Statutul funcționarilor, intitulat „Dispoziții generale”, cuprinde articolele 1-10c din acesta.
- 7 Articolul 1d din Statutul funcționarilor prevede:

„(1) În aplicarea prezentului statut se interzice orice discriminare, precum discriminarea bazată pe [...] limbă [...].

[...]

(6) Respectând principiul nediscriminării și principiul proporționalității, orice limitare a punerii în aplicare a acestor principii trebuie justificată în mod obiectiv și rezonabil și trebuie să răspundă unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul. [...]"

8 Titlul III din Statutul funcționarilor este intitulat „Cariera funcționarului”.

9 Capitolul 1 din acest titlu, intitulat „Recrutarea”, cuprinde articolele 27-34 din Statutul funcționarilor, dintre care articolul 28 din acesta din urmă prevede:

„Nimeni nu poate fi numit funcționar dacă:

[...]

(f) nu face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin.”

10 În capitolul 3 din titlul III menționat, intitulat „Evaluarea, avansarea în treaptă și promovarea”, articolul 45 alineatul (2) din Statutul funcționarilor prevede:

„Funcționarul are obligația de a demonstra, înainte de a i se acorda prima promovare după recrutare, capacitatea de a lucra într-o a treia limbă dintre cele menționate la articolul 55 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană. [...]"

11 Anexa III la Statutul funcționarilor, referitoare la procedura de concurs, prevede printre altele natura și modalitățile de concurs, natura funcțiilor și atribuțiilor aferente posturilor care urmează să fie ocupate, precum și cunoștințele lingvistice eventual cerute de natura acestor posturi.

RAA

12 Titlul I din RAA, intitulat „Dispoziții generale”, conține articolele 1-7a din acest regim.

13 Conform articolului 1 din RAA, acest regim se aplică oricărui agent angajat cu contract de către Uniune, ceea ce îi conferă printre altele calitatea de „agent contractual”.

14 Articolul 3a din RAA prevede printre altele:

„(1) În sensul prezentului regim, este considerat «agent contractual» agentul care nu este repartizat într-un post prevăzut în schema de personal anexată la secțiunea din buget aferentă instituției respective și care este angajat în vederea exercitării unor atribuții, fie cu normă redusă, fie cu normă întreagă:

(a) într-o instituție, în vederea îndeplinirii unor sarcini manuale sau de sprijin administrativ,

[...]"

15 Titlul IV din RAA este intitulat „Agenții contractuali” și conține articolele 79-119 din acest regim.

16 În capitolul 1 din acest titlu, intitulat „Dispoziții generale”, figurează articolul 80 din RAA, care are următorul cuprins:

„(1) Agenții contractuali sunt repartizați în patru grupe de funcții care corespund sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească. Fiecare grupă de funcții este împărțită în grade și trepte.

(2) Corespondența dintre tipurile de sarcini și grupele de funcții este stabilită conform tabelului de mai jos:

Grupă de funcții	Grade	Atribuții
IV	13-18	Atribuții administrative, de consiliere, lingvistice și atribuții tehnice echivalente exercitate sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari
III	8-12	Atribuții de execuție, de redactare, de contabilitate și alte atribuții tehnice echivalente exercitate sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari
II	4-7	Atribuții de birou și de secretariat, administrarea biroului și alte atribuții echivalente exercitate sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari
I	1-3	Atribuții manuale și de sprijin administrativ exercitate sub controlul funcționarilor sau al agenților temporari

(3) Pe baza acestui tabel, autoritatea [abilitată să încheie contractele de muncă ale agenților contractuali] a fiecărei instituții, agenții sau entități menționate la articolul 3a poate, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, să stabilească în detaliu competențele asociate fiecărui tip de atribuții.

(4) Articolul 1d [...] din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie.

[...]"

17 Potrivit articolului 82 din RAA, care figurează în capitolul 3 din titlul IV, intitulat „Condițiile de angajare”:

„[...]”

(2) Pentru ca o persoană să fie recrutată în calitate de agent contractual trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:

(a) pentru grupa de funcții I, absolvirea învățământului obligatoriu;

[...]

(3) Poate fi încadrată în muncă ca agent contractual numai persoana care:

[...]

(e) face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin.

[...]

(5) Oficiul European pentru Selecția Personalului [(denumit în continuare „EPSO”)] acordă asistență diferitelor instituții, la cererea acestora, în vederea selecționării de agenți contractuali, în special prin definirea conținutului examenelor și prin organizarea procedurilor de selecție. [EPSO] asigură transparența procedurilor de selecție a personalului contractual.

[...]”

Procedura de selecție în litigiu

18 Parlamentul European a lansat, la 14 aprilie 2016, cererea de exprimare a interesului pentru a constitui o bază de date cu candidați care ar putea fi recrutați ca agenți contractuali pentru exercitarea funcției de șofer. Din partea introductivă a acestei cereri rezultă că numărul total de locuri de muncă eventual disponibile este de aproximativ 110 și că acestea vor fi „în principal la Bruxelles” (Belgia).

19 Titlul II din cererea de exprimare a interesului, intitulat „Natura funcțiilor”, prevede că agentul contractual recrutat „va avea sarcina de a asigura funcția de șofer, sub supravegherea unui funcționar sau a unui agent temporar” și precizează:

„[...] cu titlu orientativ, [aceste] sarcini pot fi rezumate după cum urmează:

- transportul de personalități, precum și de funcționari și alți agenți ai Parlamentului European, în principal la Bruxelles, Luxemburg [(Luxemburg)] și Strasbourg [(Franța)], precum și în alte state membre și în țări terțe;
- transportul vizitatorilor (corpul diplomatic și alte personalități);
- transportul de bunuri și documente;
- transportul corespondenței;
- asigurarea bunei funcționări a vehiculului, în special a instrumentelor sale tehnologice;
- asigurarea securității persoanelor și a bunurilor în timpul transportului, cu respectarea normelor de circulație rutieră ale țării respective;
- dacă este cazul, încărcarea și descărcarea vehiculelor;
- dacă este cazul, efectuarea unor sarcini administrative sau de sprijin logistic.”

20 Titlul IV din cererea de exprimare a interesului, intitulat „Condiții de admitere”, prevede că recrutarea ca agenți contractuali este condiționată de îndeplinirea mai multor cerințe, printre care figurează cunoașterea a două limbi oficiale ale Uniunii. În această privință, candidații trebuie să aibă, pe de o parte, o „cunoaștere aprofundată (cel puțin nivelul C1 [...]) a uneia dintre cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii Europene” ca „limbă 1” a procedurii de selecție și, pe de altă parte, o „cunoaștere la nivel satisfăcător (nivelul B2) a limbii germane, limbii engleze sau limbii franceze” ca „limbă 2” a procedurii de selecție (denumită în continuare „limba 2 a procedurii de selecție”), înțelegându-se că „limba 2 trebuie să fie diferită de limba 1”.

21 Cadrul european comun de referință pentru limbi, elaborat de Consiliul Europei [Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliul Europei nr. R (98) 6 din 17 martie 1998, denumit în continuare „CECR”], definește competențele lingvistice pe șase niveluri, de la nivelul A1 la nivelul C2. Acesta

cuprinde diferite tabele, dintre care unul expune în mod global nivelurile comune de cunoaștere. Nivelul B2, care corespunde cunoștințelor lingvistice ale unui „utilizator independent”, este prezentat în CECR după cum urmează:

„Poate să înțeleagă ideile principale din texte complexe pe teme concrete sau abstracte, inclusiv în discuții tehnice în specialitatea sa. Poate să comunice cu un anumit grad de spontaneitate și de fluentă, încât conversația cu un locutor nativ să nu presupună efort pentru niciunul dintre interlocutori. Poate să se exprime clar și detaliat asupra unei game largi de subiecte, poate să-și expună opinia asupra unui subiect de actualitate, prezentând avantajele și inconvenientele diferitelor posibilități.”

- 22 Limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană este motivată astfel în titlul IV din cererea de exprimare a interesului:

„În conformitate cu hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) [din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia, C-566/10 P, EU:C:2012:752),] în cadrul prezentei cereri de exprimare a interesului, Parlamentul European are obligația să justifice limitarea alegerii celei de a doua limbi la un număr redus de limbi oficiale ale Uniunii Europene.

Prin urmare, candidații sunt informați că cele trei limbi care pot fi alese ca limba 2 în scopul prezentei cereri de manifestare a interesului au fost stabilite în funcție de interesul serviciului. Conform acestui criteriu, personalul nou-recrutat trebuie să fie imediat operațional și să poată comunica eficient în activitatea sa zilnică.

Având în vedere practica îndelungată a Parlamentului European în ceea ce privește limbile utilizate pentru comunicarea internă și luând în considerare nevoile serviciilor în ceea ce privește comunicarea externă și gestionarea dosarelor, limbile engleză, franceză și germană sunt în continuare cel mai frecvent folosite. În plus, în rapoartele de evaluare pentru 2013, 92 % din personal a declarat că are cunoștințe de limba engleză, 84 % din personal a declarat că are cunoștințe de limba franceză și 56 % din personal a declarat că are cunoștințe de limba germană. Pentru celelalte limbi oficiale, procentajul din personal care declară că le cunoaște la un nivel satisfăcător nu depășește pragul de 50 %.

Prin urmare, pentru a asigura un echilibru între interesul serviciului și nevoile și capacitățile candidaților și ținând seama de domeniul specific care face obiectul prezentei proceduri de selecție, cerința privind cunoașterea uneia dintre aceste trei limbi este justificată, pentru a se putea garanta că, indiferent de prima lor limbă oficială, toți candidații stăpânesc cel puțin una dintre aceste trei limbi oficiale la nivel de limbă de lucru.

De asemenea, pentru a garanta egalitatea de tratament, toți candidații, inclusiv cei a căror primă limbă oficială este una dintre aceste trei limbi, trebuie să cunoască la un nivel satisfăcător o a doua limbă aleasă dintre aceste trei limbi.

Aprecierea competențelor lingvistice specifice permite astfel Parlamentului European să evalueze capacitatea candidaților de a-și îndeplini imediat atribuțiile într-un context asemănător celui în care vor trebui să își desfășoare activitatea.”

- 23 Potrivit titlului VI din cererea de exprimare a interesului, intitulat „Procedura de înscriere și termenul-limită de depunere a candidaturilor”, candidații trebuie să își depună candidaturile folosind un formular de înscriere electronică disponibil pe site-ul de internet al EPSO. În conformitate cu indicațiile din titlul VII din această cerere de exprimare a interesului, intitulat „Etapile procedurii de selecție”, selecția este organizată pe bază de dosar și se precizează, în această privință, că „[s]elecția are loc exclusiv pe baza informațiilor introduse de candidat în secțiunea «Evaluarea talentului» din formularul de înscriere”.

- 24 Reiese din titlul VIII din cererea de exprimare a interesului, intitulat „Rezultatele procedurii de selecție”, că, la finalizarea procedurii de selecție, cei 300 de candidați care au obținut, conform criteriilor relevante, cele mai multe puncte sunt înscrși în baza de date constituită în acest scop. În titlul IX din această cerere de exprimare a interesului, intitulat „Angajarea”, se amintește că înscrierea în această bază de date nu constituie o garanție de angajare. Dacă se preconizează angajarea unor candidați înscrși în această bază de date, cererea de exprimare a interesului prevede printre altele următoarele:

„Dacă se prezintă o posibilitate de angajare, serviciile care recrutează vor consulta baza de date și vor convoca candidații al căror profil corespunde cel mai bine cu cerințele postului în cauză.

Candidații vor susține un interviu pentru a se determina dacă profilul lor corespunde cu postul disponibil. În cadrul interviului va fi evaluat și nivelul de cunoaștere a limbilor 1 și 2. Este posibil să fie evaluată și cunoașterea celorlalte limbi anunțate de candidat.

[...]

În funcție de rezultatul interviului și al eventualelor teste teoretice sau practice, candidatului i se poate face o ofertă de angajare.”

- 25 Candidații selectați vor fi angajați în calitate de agent contractual („grupa de funcții I”), iar contractul va fi redactat conform articolelor 3a, 84 și 85 din RAA. Acesta va avea o durată de un an și va putea fi prelungit pentru o durată de un an, iar apoi va putea fi prelungit încă o dată pentru o durată nedeterminată.

- 26 Titlul X din cererea de exprimare a interesului, intitulat „Comunicarea”, prevede:

„Parlamentul European va contacta candidații prin intermediul contului EPSO al acestora sau prin e-mail. Este responsabilitatea candidaților să urmărească desfășurarea procedurii și să verifice informațiile care îi privesc, consultându-și periodic, de cel puțin 2 ori pe săptămână, contul EPSO și poșta electronică personală. Dacă nu sunt în măsură să verifice aceste informații din cauza unei probleme tehnice, candidații au responsabilitatea de a semnala imediat această situație la căsuța poștală a procedurii:

ACdrivers2016@ep.europa.eu

În cazul în care doriți să transmiteți orice altă comunicare referitoare la procedura de selecție, sunteți rugați să trimiteți un e-mail la această căsuță poștală.”

Concluziile părților

- 27 Regatul Spaniei solicită Curții anularea cererii de exprimare a interesului și obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată. O astfel de anulare ar trebui să conducă de asemenea la anularea bazei de date create în temeiul acestei cereri.
- 28 Parlamentul solicită Curții respingerea acțiunii ca nefondată și obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la acțiune

- 29 În susținerea acțiunii formulate, Regatul Spaniei invocă patru motive.

- 30 Primul motiv se întemeiază pe o limitare ilegală a alegerii limbilor care pot fi folosite pentru comunicarea între candidați și EPSO doar la limbile engleză, franceză și germană.
- 31 Al doilea motiv se întemeiază pe o interpretare eronată a cerințelor lingvistice prevăzute pentru agenții contractuali în RAA.
- 32 Al treilea și al patrulea motiv, care vor fi examinate împreună, privesc legalitatea limitării alegerii limbii 2 din procedura de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană.

Cu privire la primul motiv, referitor la limitarea alegerii limbii de comunicare doar la limbile engleză, franceză și germană

Argumentația părților

- 33 Regatul Spaniei susține, cu titlu principal, că cererea de exprimare a interesului încalcă articolele 1 și 2 din Regulamentul nr. 1/58, articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și articolul 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor, întrucât limitează doar la limbile engleză, franceză și germană limbile care pot fi folosite de candidați pentru comunicarea cu organizatorii procedurii de selecție în cauză. În această privință, potrivit Regatului Spaniei, candidaturile care vor fi depuse în cadrul cererii de exprimare a interesului constituie „texte adresate instituțiilor [...] de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru”, în sensul articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58, și, în consecință, trebuie, în conformitate cu acest articol, să poată fi redactate și prezentate instituției în cauză, în speță Parlamentul, la alegerea expeditorului, într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.
- 34 În subsidiar, Regatul Spaniei consideră că limitarea alegerii limbilor de comunicare doar la limbile engleză, franceză și germană constituie o încălcare a articolului 22 din cartă, referitor la respectarea de către Uniune a diversității lingvistice, și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor, potrivit căruia se interzice orice discriminare, precum discriminarea pe motiv de limbă, cu excepția cazului în care aceasta este justificată în conformitate cu respectiva dispoziție. Potrivit Regatului Spaniei, candidații care nu pot completa formularul de candidatură disponibil pe site-ul internet al EPSO sau care nu pot comunica cu Parlamentul folosind limba lor maternă sunt dezavantajați în raport cu candidații care au ca limbă maternă engleza, franceza sau germana. Acesta arată că niciun motiv valabil nu permite justificarea unei astfel de discriminări pe motiv de limbă.
- 35 Parlamentul contestă aceste argumente, precizând că cererea de exprimare a interesului nu impune folosirea niciunei limbi specifice pentru completarea formularului de înscriere electronică ce figurează pe site-ul internet al EPSO. Această cerere de exprimare a interesului nu ar limita nici folosirea limbilor pentru comunicarea între candidați, pe de o parte, și EPSO sau Parlament, pe de altă parte. Potrivit acestuia din urmă, faptul că respectivul formular de înscriere nu a fost disponibil, din motive tehnice, decât în limbile engleză, franceză și germană nu implică totuși obligația candidaților de a-l completa într-una dintre aceste trei limbi. În aceste împrejurări, Parlamentul susține că au fost depuse candidaturi într-o altă limbă decât engleza, franceza sau germana și că acestea au fost evaluate de comitetul de selecție cu ajutorul, după caz, al unor evaluatori lingvistici. În aceste condiții, Parlamentul consideră că și-a respectat pe deplin obligația de comunicare cu candidații într-o limbă aleasă în mod liber de aceștia.

Aprecierea Curții

- 36 Conform articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58, care corespunde în esență articolului 24 al patrulea paragraf TFUE și articolului 41 alineatul (4) din cartă, textele adresate instituțiilor Uniunii de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru se redactează, la alegerea expeditorului, într-una

dintre limbile oficiale prevăzute la articolul 1 din acest regulament, iar răspunsul instituției se redactează în aceeași limbă. În calitate de componentă esențială a respectării diversității lingvistice a Uniunii, a cărei importanță este amintită la articolul 3 alineatul (3) al patrulea paragraf TUE, precum și la articolul 22 din cartă, dreptul rezervat acestor persoane de a alege, dintre limbile oficiale ale Uniunii, limba pe care o vor folosi în schimburile cu instituțiile, cum este Parlamentul European, are un caracter fundamental.

- 37 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții, nu se poate deduce din obligația care incumbă Uniunii de respectare a diversității lingvistice că există un principiu general de drept care îi asigură fiecărei persoane dreptul ca tot ce i-ar putea afecta interesele să fie redactat în limba sa în toate împrejurările și potrivit căruia instituțiile ar avea obligația, fără ca nicio derogare să fie autorizată, să folosească toate limbile oficiale în orice situație (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 septembrie 2003, Kik/OAPI, C-361/01 P, EU:C:2003:434, punctul 82, Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia, C-566/10 P, EU:C:2012:752, punctul 88, precum și Hotărârea din 6 septembrie 2017, Slovacia și Ungaria/Consiliul, C-643/15 și C-647/15, EU:C:2017:631, punctul 203).
- 38 În cadrul specific al procedurilor de selecție a personalului Uniunii, Curtea a statuat deja, la punctul 88 din Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), că pot fi aduse limitări, în aplicarea articolului 1d alineatul (6) din Statutul funcționarilor, interdicției discriminării pe motiv de limbă. În consecință, fără a aduce atingere obligației, amintite în special în cuprinsul punctului 71 din această hotărâre, de publicare a anunțului de concurs în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, conform articolului 1 alineatul (2) din anexa III la Statutul funcționarilor coroborat cu articolul 5 din Regulamentul nr. 1/58, în toate limbile oficiale ale Uniunii, instituțiile pot prevedea, dacă este cazul, limitări referitoare la folosirea limbilor oficiale în acest context, cu condiția ca astfel de limitări să fie, conform articolului 1d alineatul (6) menționat, justificate în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul și proporționale cu scopul urmărit.
- 39 Astfel, rezultă din cuprinsul acestui punct 88 din Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752), că, în cadrul procedurilor de selecție a personalului Uniunii, instituțiilor nu le pot fi impuse obligații care depășesc cerințele prevăzute la articolul 1d din Statutul funcționarilor.
- 40 În consecință, problema legalității limitării doar la limbile engleză, franceză și germană a limbilor care pot fi folosite de candidați pentru comunicarea cu EPSO și cu Parlamentul, vizată prin prezenta acțiune, trebuie să fie examinată în raport cu articolul 1d din Statutul funcționarilor, aplicabil procedurilor de selecție a agenților contractuali în temeiul articolului 80 alineatul (4) din RAA.
- 41 Întrucât Parlamentul contestă existența unei limitări a alegerii limbii de comunicare între EPSO și candidați doar la limbile engleză, franceză și germană, trebuie, în primul rând, înainte de orice examinare a argumentului Regatului Spaniei potrivit căruia această limitare constituie o diferență de tratament pe motiv de limbă contrară articolului 1d din Statutul funcționarilor, să se verifice dacă, în raport cu argumentele prezentate de cele două părți, cererea de exprimare a interesului conține efectiv o astfel de limitare.
- 42 În conformitate cu indicațiile care figurează în cererea de exprimare a interesului, procedura de selecție vizată de aceasta se desfășoară exclusiv pe „bază de dosar”, doar pe baza răspunsurilor furnizate de candidat la întrebările din secțiunea „Evaluarea talentului” care figurează în formularul de înscriere electronică disponibil pe site-ul internet al EPSO. Astfel cum rezultă din această cerere de exprimare a interesului, candidaturile trebuiau depuse online, prin intermediul formularului de înscriere electronică menționat.
- 43 În această privință, părțile în litigiu nu contestă că formularul de înscriere electronică al cererii de exprimare a interesului nu era disponibil pe site-ul internet al EPSO decât în limbile engleză, franceză și germană. Totuși, în timp ce Regatul Spaniei deduce dintr-o astfel de limitare a limbilor de prezentare

a formularului o limitare de fapt a limbilor care puteau fi folosite pentru completarea acestui formular, Parlamentul susține că, în măsura în care această cerere de exprimare a interesului nu prevedea nicio dispoziție obligatorie cu privire la limba care trebuie folosită pentru completarea formularului menționat, candidații erau liberi să îl completeze folosind, în afară de aceste trei limbi, alte limbi oficiale ale Uniunii.

- 44 Or, în absența oricărei indicații în cererea de exprimare a interesului conform căreia formularul de înscriere electronică, disponibil pe site-ul internet al EPSO doar în limbile engleză, franceză și germană, putea fi completat în orice altă limbă oficială a Uniunii, candidații au putut presupune în mod rezonabil că acest formular trebuia să fie completat în mod obligatoriu în una dintre aceste trei limbi. În aceste condiții, nu este exclus să fi existat candidați care să fi fost, de fapt, privați de posibilitatea de a folosi limba oficială a Uniunii aleasă de ei pentru a-și depune candidaturile.
- 45 Dată fiind această limitare a alegerii limbii de comunicare, trebuie să se examineze, în al doilea rând, dacă limitarea menționată a creat o diferență de tratament între candidați, contrară articolului 1d din Statutul funcționarilor.
- 46 În această privință, este necesar să se considere că acei candidați care, din cauza indisponibilității formularului de înscriere în toate limbile oficiale ale Uniunii, au concluzionat că trebuiau să completeze formularul de înscriere în limba engleză, franceză sau germană și care, prin urmare, și-au redactat candidatura în una dintre aceste limbi, în timp ce niciuna dintre acestea nu corespundea limbii oficiale a Uniunii pe care o stăpâneau cel mai bine, au putut fi dezavantajați în ceea ce privește atât perfectă înțelegere a acestui formular, cât și redactarea candidaturii lor, în raport cu candidații a căror limbă oficială preferată corespundea uneia dintre aceste trei limbi.
- 47 Astfel, indisponibilitatea formularului de înscriere pe site-ul internet al EPSO în toate limbile oficiale ale Uniunii a avut drept consecință faptul că acei candidați care doreau să folosească o altă limbă oficială decât engleza, franceza sau germana pentru a completa formularul menționat și, prin urmare, pentru a depune o candidatură au fost supuși, în măsura în care au fost privați de posibilitatea de a folosi limba oficială pe care o stăpânesc cel mai bine, unui tratament mai puțin favorabil decât cel rezervat candidaților a căror limbă oficială preferată corespundea uneia dintre aceste trei limbi. Astfel, a rezultat o diferență de tratament pe motiv de limbă, în principiu interzisă de articolul 1d alineatul (1) din Statutul funcționarilor.
- 48 În schimb, având în vedere elementele prezentate de Regatul Spaniei, nu rezultă imposibilitatea candidaților de a comunica, dacă era cazul, prin poșta electronică cu Parlamentul sau cu EPSO în limba oficială aleasă de ei. Motivul Regatului Spaniei referitor la limitarea limbilor de comunicare nu poate, așadar, fi admis în ceea ce privește astfel de comunicări. În aceste condiții, diferența de tratament constatată la punctul anterior, referitoare la limbile care pot fi folosite pentru a completa formularul de înscriere și, prin urmare, pentru a depune o candidatură, nu poate fi compensată de posibilitatea candidaților de a comunica în limba oficială aleasă de aceștia, eventual prin poșta electronică, cu Parlamentul sau cu EPSO, în legătură cu alte aspecte referitoare la procedura de selecție în cauză.
- 49 Astfel cum s-a amintit în cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, rezultă din articolul 1d alineatul (6) din Statutul funcționarilor că o diferență de tratament pe motiv de limbă nu poate fi admisă, în aplicarea acestui statut, cu excepția cazului în care aceasta este justificată în mod obiectiv și rezonabil și răspunde unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul.
- 50 Întrucât Regatul Spaniei a demonstrat că cererea de exprimare a interesului stabilește o diferență de tratament susceptibilă să constituie o discriminare pe motiv de limbă, în sensul articolului 1d alineatul (1) din Statutul funcționarilor, îi incumba Parlamentului să demonstreze caracterul justificat al acestei limitări.

- 51 Cu toate acestea, în speță, Parlamentul nu a furnizat, nici în cererea de exprimare a interesului, nici în înscrisurile sale, nici în ședința în fața Curții vreun motiv susceptibil să demonstreze existența unui obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul care necesită o diferență de tratament, cum este cea constatată în cuprinsul punctului 47 din prezenta hotărâre, referitoare la limbile care trebuie folosite pentru completarea formularului de înscriere electronică. În consecință, Parlamentul nu a demonstrat caracterul justificat al limitării alegerii limbii de comunicare ce rezultă din cererea de exprimare a interesului.
- 52 În consecință, primul motiv este întemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 82 din RAA

Argumentația părților

- 53 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, Regatul Spaniei susține că cerința, prevăzută de cererea de exprimare a interesului, a cunoașterii satisfăcătoare a unei a doua limbi oficiale a Uniunii constituie o încălcare a articolului 82 din RAA, întrucât cunoașterea unei a doua limbi nu ar fi necesară exercitării funcțiilor pe care candidații selectați urmează să le exercite. Din cuprinsul articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA ar reieși că o administrație nu îi poate impune unui candidat la funcții de agent contractual, în afară de cunoașterea aprofundată a uneia dintre limbile oficiale ale Uniunii, cunoașterea satisfăcătoare a unei a doua limbi specifice decât pentru motivul naturii speciale a atribuțiilor care trebuie îndeplinite. Or, în speță, cunoașterea satisfăcătoare a unei a doua limbi nu ar fi justificată de exercitarea sarcinilor încredințate agenților contractuali care vor fi recrutați. Regatul Spaniei amintește în această privință că articolul 80 din RAA definește sarcinile încredințate agenților contractuali din grupa I ca fiind atribuții manuale și de sprijin administrativ exercitate sub controlul funcționarilor sau al agenților temporari. Prin intermediul celui de al doilea aspect al acestui motiv, Regatul Spaniei susține că, chiar presupunând că unui candidat la astfel de atribuții i s-ar putea cere cunoașterea aprofundată a unei limbi oficiale și cunoașterea satisfăcătoare a unei a doua limbi, nivelul de cunoaștere B2 în sensul CECR, cerut în această cerere de exprimare a interesului pentru a doua limbă menționată, nu este justificat.
- 54 Parlamentul susține, în răspuns, că articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA impune cunoașterea satisfăcătoare a unei a doua limbi oficiale a Uniunii ca obligație statutară.

Aprecierea Curții

- 55 Potrivit articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, „[p]oate fi încadrată în muncă ca agent contractual numai persoana care [...] face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin”. Regatul Spaniei susține, prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, că această dispoziție nu impune candidaților la funcții de agent contractual cunoașterea unei a doua limbi a Uniunii decât atunci când funcțiile pe care urmează să le exercite necesită acest lucru, ceea ce nu ar fi însă cazul în speță.
- 56 Este necesar, în consecință, să se stabilească dacă cerințele lingvistice care figurează la acest articol 82 alineatul (3) litera (e) din RAA impun în mod sistematic candidaților la posturi de agenți contractuali cunoașterea aprofundată a uneia dintre limbile oficiale ale Uniunii și cunoașterea satisfăcătoare a unei alte limbi oficiale a Uniunii.
- 57 În această privință, trebuie amintit că articolul 28 litera (f) din Statutul funcționarilor prevede, în mod analog, că „[n]imeni nu poate fi numit funcționar dacă nu face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile Uniunii și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară

exercitării atribuțiilor care îi revin”. Conform articolului 45 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, funcționarii au de asemenea obligația de a demonstra, înainte de a li se acorda prima promovare după recrutare, capacitatea de a lucra „într-o a treia limbă dintre cele menționate la articolul 55 alineatul (1) TUE”, și anume dintre limbile oficiale ale Uniunii. Din aceasta rezultă în mod necesar că condiția referitoare la cunoașterea unei a doua limbi, prevăzută la articolul 28 litera (f) din Statutul funcționarilor, nu poate fi considerată facultativă pentru aceștia.

- 58 În măsura în care agenții contractuali urmează să își exercite atribuțiile, ca și funcționarii, într-un mediu multilingv, nimic nu permite ca cunoștințele lingvistice impuse agenților contractuali la articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA să fie interpretate diferit de cele impuse, în termeni identici, funcționarilor în temeiul articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor. Împrejurarea că funcționarii, spre deosebire de agenții contractuali, trebuie eventual să demonstreze cunoașterea unei a treia limbi se explică prin faptul că aceștia din urmă nu sunt supuși regimului de promovare prevăzut de Statutul funcționarilor. Această diferență nu are totuși incidență asupra interpretării cerinței referitoare la cunoașterea unei a doua limbi prevăzute, pe de o parte, la articolul 28 litera (f) din Statutul funcționarilor și, pe de altă parte, la articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA.
- 59 Prin urmare, astfel cum a arătat doamna avocată generală în cuprinsul punctului 111 din concluzii, articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA trebuie interpretat în sensul că persoanele care candidează la o recrutare în calitate de agenți contractuali sunt obligate să facă dovada cunoașterii a cel puțin două limbi oficiale. În consecință, primul aspect al celui de al doilea motiv al Regatului Spaniei trebuie respins.
- 60 Prin intermediul celui de al doilea aspect al acestui motiv, Regatul Spaniei susține că, ținând seama de natura funcțiilor pe care agenții contractuali vor urma să le exercite, nivelul cunoașterii impus în cererea de exprimare a interesului cu privire la limba 2 a procedurii de selecție, și anume nivelul B2 în sensul CECR, nu este justificat. În măsura în care argumentarea dezvoltată în susținerea acestui al doilea aspect se suprapune cu cea prezentată în susținerea celui de al treilea și a celui de al patrulea motiv, aspectul menționat va fi examinat împreună cu acestea din urmă.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, precum și cu privire la al treilea și la al patrulea motiv, referitoare la limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană

Argumentația părților

- 61 Regatul Spaniei susține că limitarea, în cererea de exprimare a interesului, a alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană este arbitrară, încalcă regimul lingvistic stabilit de articolele 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58 și constituie o discriminare pe motiv de limbă interzisă de articolul 22 din cartă, de articolul 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor și de articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA. Niciunul dintre motivele expuse în cererea de exprimare a interesului nu ar putea fi privit ca reprezentând un obiectiv legitim de interes general susceptibil să justifice o asemenea limitare. Astfel, motivul întemeiat pe „interesul serviciului” care ar rezulta din nevoia ca personalul angajat să fie operațional din prima zi în limbile impuse și să poată comunica în mod eficient în cadrul activității sale ar fi stereotip și fără legătură cu natura funcțiilor care vor fi exercitate. În orice caz, această limitare nu ar fi proporțională cu nevoile reale ale serviciului. De asemenea, cerința unui nivel de cunoaștere B2, în sensul CECR, în ceea ce privește limba 2 a procedurii de selecție ar fi disproporționată.
- 62 Parlamentul contestă aceste argumente, arătând că limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție este motivată în mod corespunzător în cererea de exprimare a interesului printre altele prin obiectivul de a dispune de un personal imediat operațional și capabil să comunice eficient în activitatea sa zilnică.

Aprecierea Curții

- 63 Pentru motivele enunțate în cuprinsul punctelor 36-40 din prezenta hotărâre, este necesar ca legalitatea limitării alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană să fie examinată în raport cu articolul 1d din Statutul funcționarilor. Astfel, la fel ca limitarea alegerii limbilor care pot fi folosite pentru completarea formularului de înscriere electronică pe site-ul internet al EPSO și, prin urmare, pentru depunerea unei candidaturi, care face obiectul primului motiv al Regatului Spaniei, limitarea prevăzută de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, precum și de al treilea și de al patrulea motiv se înscrie în contextul specific al organizării procedurilor de selecție a personalului Uniunii reglementate în special de Statutul funcționarilor.
- 64 În acest scop, trebuie amintit de la bun început, astfel cum s-a arătat în cuprinsul punctelor 38 și 49 din prezenta hotărâre, că articolul 1d alineatul (1) din Statutul funcționarilor, aplicabil procedurilor de selecție a agenților contractuali în temeiul articolului 80 alineatul (4) din RAA, interzice, în aplicarea acestui statut, orice discriminare, precum discriminarea bazată pe limbă, înțelegându-se că, în temeiul alineatului (6) al acestei dispoziții, diferențe de tratament pe motiv de limbă pot fi autorizate dacă sunt justificate în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul.
- 65 În măsura în care cererea de exprimare a interesului prevedea, în aplicarea RAA, o limitare a alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană, candidații ale căror cunoștințe lingvistice nu le permiteau să îndeplinească respectiva cerință au fost privați de posibilitatea de a participa la această procedură de selecție, chiar dacă cunoșteau satisfăcător, în raport cu condițiile prevăzute la articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, cel puțin două limbi oficiale ale Uniunii.
- 66 Astfel, faptul de a fi impus candidaților să aleagă limba 2 a procedurii de selecție doar dintre limbile engleză, franceză și germană constituie o diferență de tratament pe motiv de limbă, în principiu interzisă în temeiul articolului 1d alineatul (1) din Statutul funcționarilor.
- 67 În ceea ce privește, în continuare, existența unui obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul, în sensul articolului 1d alineatul (6) din Statutul funcționarilor, susceptibil să justifice această diferență de tratament, reiese din jurisprudența Curții că interesul serviciului poate necesita ca persoanele recrutate să dispună de cunoștințe lingvistice specifice. Prin urmare, natura specială a atribuțiilor care trebuie îndeplinite poate justifica o recrutare întemeiată între altele pe o cunoaștere aprofundată a unei limbi specifice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iunie 1975, Küster/Parlamentul, 79/74, EU:C:1975:85, punctele 16 și 17, Hotărârea din 29 octombrie 1975, Küster/Parlamentul, 22/75, EU:C:1975:140, punctele 13 și 14, precum și Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia, C-566/10 P, EU:C:2012:752, punctul 88).
- 68 În această privință, în cadrul unei proceduri de selecție, instituțiile dispun de o largă putere de apreciere pentru a evalua interesul serviciului, precum și calificările și meritele candidaților care trebuie luate în considerare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 februarie 1987, Bouteiller/Comisia, 324/85, EU:C:1987:59, punctul 6, Hotărârea din 3 aprilie 2003, Parlamentul/Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, punctul 35, și Hotărârea din 9 octombrie 2008, Chetcuti/Comisia, C-16/07 P, EU:C:2008:549, punctul 77). Prin urmare, Curtea nu are competența de a substitui aprecierea administrației cu propria apreciere în ceea ce privește printre altele cunoștințele lingvistice care trebuie să le fie cerute, în interesul serviciului, candidaților la un concurs (a se vedea prin analogie Hotărârea din 3 aprilie 2003, Parlamentul/Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 69 Cu toate acestea, îi revine instituției care a limitat regimul lingvistic al unei proceduri de selecție la un număr redus de limbi oficiale ale Uniunii sarcina de a stabili că o astfel de limitare este efectiv de natură să răspundă unor nevoi reale cu privire la atribuțiile pe care persoanele recrutate urmează să le

exercite. Pe de altă parte, orice condiție referitoare la cunoștințe lingvistice specifice trebuie să fie proporțională cu acest interes și să se întemeieze pe criterii clare, obiective și previzibile, care să le permită candidaților să înțeleagă motivele acestei condiții și instanțelor Uniunii să îi controleze legalitatea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia, C-566/10 P, EU:C:2012:752, punctele 90 și 92).

- 70 Parlamentul consideră, în această privință, că interesul serviciului, astfel cum reiese el din cererea de exprimare a interesului, care constă în a dispune de personal imediat operațional și capabil să comunice eficient în activitatea zilnică, este susceptibil să justifice limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană. Regatul Spaniei susține, în schimb, că motivele expuse în această cerere de exprimare a interesului nu pot justifica limitarea menționată.
- 71 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 22 din prezenta hotărâre, cererea de exprimare a interesului prevede, în titlul IV, că cele trei limbi care pot fi alese ca limba 2 a procedurii de selecție, și anume limbile engleză, franceză și germană, au fost astfel stabilite pentru a răspunde „interesul serviciului”, care constă în a asigura ca persoanele recrutate să fie „imediat operațional[e] și să poată comunica eficient în activitatea lor zilnică”. În această privință, se precizează că, având în vedere „practica îndelungată” a Parlamentului „în ceea ce privește limbile utilizate pentru comunicarea internă” și luând în considerare „nevoile serviciilor în ceea ce privește comunicarea externă și gestionarea dosarelor”, „limbile engleză, franceză și germană sunt în continuare cel mai frecvent folosite”.
- 72 Totuși, aceste motive, deși indică existența unui interes al serviciului ca personalul nou-recrutat să poată comunica în mod eficient la data intrării în funcție, nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a stabili că funcțiile în cauză, și anume cele de șofer la Parlamentul European, necesită în concret cunoașterea uneia dintre aceste trei limbi, cu excluderea celorlalte limbi oficiale ale Uniunii.
- 73 În această privință, în măsura în care motivele menționate arată că limbile engleză, franceză și germană sunt limbile cele mai folosite în Parlamentul European atât pentru comunicările interne și externe, cât și pentru gestionarea dosarelor, cererea de exprimare a interesului lasă să se înțeleagă faptul că aceste trei limbi sunt, în general, limbile cele mai folosite pentru a lucra în cadrul acestei instituții. Totuși, în măsura în care Parlamentul European nu a adoptat, în aplicarea articolului 6 din Regulamentul nr. 1/58, norme interne privind modalitățile de aplicare a regimului său lingvistic, nu se poate afirma, fără a ține cont de atribuțiile pe care persoanele recrutate vor urma în concret să le exercite, că aceste trei limbi sunt, în mod necesar, limbile cele mai utile pentru toate funcțiile din această instituție.
- 74 Or, motivele care figurează în titlul IV din cererea de exprimare a interesului și care urmăresc să justifice limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție nu abordează deloc justificarea respectivei limitări în raport cu nevoile lingvistice concrete referitoare la atribuțiile pe care șoferii recrutați vor urma să le exercite. În aceste condiții, respectivele motive nu se întemeiază pe criterii clare, obiective și previzibile care să permită să se constate că interesul serviciului impune, în speță, o astfel de diferență de tratament pe motiv de limbă.
- 75 Este cert că atribuțiile pe care șoferii recrutați vor urma să le exercite sunt descrise în titlul II din cererea de exprimare a interesului. În această privință, titlul respectiv enunță că agentul contractual va avea sarcina „de a asigura funcția de șofer”, care constă printre altele în „transportul de personalități, precum și de funcționari și alți agenți ai Parlamentului European, în principal la Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg, precum și în alte state membre și în țări terțe”, „transportul vizitatorilor (corpul diplomatic și alte personalități)”, precum și „buna funcționare a vehiculului, în special a instrumentelor sale tehnologice”.
- 76 Totuși, nici împrejurarea invocată de Parlament potrivit căreia șoferii recrutați trebuie să își îndeplinească atribuțiile în special la Bruxelles, la Luxemburg și la Strasbourg, și anume în trei orașe situate în state membre care au printre limbile oficiale limbile franceză sau germană, nici cea expusă

de acesta în ședința în fața Curții, potrivit căreia persoanele pe care șoferii vor trebui să le transporte folosesc cel mai des limba engleză, nu sunt de natură să justifice limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la cele trei limbi în cauză.

- 77 Astfel, deși nu este exclus ca interesul serviciului să poată impune recrutarea unui ansamblu de șoferi având cunoștințe lingvistice variate, ținând seama de diversitatea localităților în care aceștia vor urma să își exercite atribuțiile sau de cunoștințele lingvistice ale persoanelor pe care vor trebui să le transporte, nu este mai puțin adevărat că Parlamentul nu a stabilit în ce mod fiecare dintre limbile care figurează printre cele desemnate ca limba 2 a procedurii de selecție ar prezenta o utilitate specială pentru exercitarea funcțiilor menționate.
- 78 În consecință, chiar înțelese în lumina descrierii funcțiilor care figurează în titlul II din cererea de exprimare a interesului și a explicațiilor formulate de Parlament în această privință, motivele care figurează în titlul IV din această cerere de exprimare a interesului nu sunt de natură să justifice limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană. Prin urmare, Parlamentul nu a demonstrat că limitarea la fiecare dintre limbile desemnate ca limbă 2 a procedurii de selecție era în mod obiectiv și rezonabil justificată în raport cu particularitățile funcționale ale posturilor care trebuie ocupate și motivele pentru care, în schimb, această alegere nu se putea întemeia pe alte limbi oficiale eventual susceptibile să fie relevante pentru astfel de posturi.
- 79 Având în vedere considerațiile care precedă, al treilea și al patrulea motiv trebuie să fie admise. În măsura în care Parlamentul European nu a stabilit că limitarea alegerii limbii 2 a procedurii de selecție doar la limbile engleză, franceză și germană era justificată în mod obiectiv și rezonabil în raport cu un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul, nu mai este necesar să se examineze al doilea aspect al celui de al doilea motiv, acesta vizând nivelul de cunoaștere impus pentru aceleași limbi.
- 80 Întrucât primul, al treilea și al patrulea motiv ale Regatului Spaniei au fost admise, cererea de exprimare a interesului trebuie să fie anulată.

Cu privire la consecințele anulării cererii de exprimare a interesului

Argumentația părților

- 81 Regatul Spaniei consideră că anularea cererii de exprimare a interesului atrage, pe cale de consecință, anularea bazei de date care a fost constituită în temeiul acesteia. Deși nu solicită anularea angajărilor care ar fi putut să aibă loc în temeiul înscrierii unui candidat în această bază de date, Regatul Spaniei subliniază că înscrierea în respectiva bază nu constituie nicio garanție de angajare iar, în ceea ce îi privește pe candidații care sunt înscriși în aceasta, anularea ei nu aduce, așadar, în niciun mod atingere principiului încrederii legitime.
- 82 Parlamentul arată, în schimb, că, întrucât această bază de date a fost deja constituită, candidații au fost informați cu privire la rezultatul procedurii de selecție și recrutarea a început. Pentru a respecta principiul încrederii legitime, ar fi necesară menținerea respectivei baze de date, în conformitate cu abordarea preconizată printre altele în Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

Aprecierea Curții

- 83 Atunci când Curtea se pronunță cu privire la consecințele care decurg din anularea unei măsuri referitoare la procedurile de selecție a personalului Uniunii, aceasta trebuie să urmărească să concilieze interesele candidaților dezavantajați de o eroare săvârșită în cursul acestei proceduri și

interesele celorlalți candidați, astfel încât trebuie să aibă în vedere nu numai necesitatea de a restabili drepturile candidaților lezați, ci și încrederea legitimă a candidaților deja selectați (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 1993, Comisia/Albani și alții, C-242/90 P, EU:C:1993:284, punctul 14).

- 84 Referitor în special la erorile săvârșite în ceea ce privește regimul lingvistic aplicabil unei proceduri de selecție, încrederea legitimă a candidaților deja selectați trebuie să fie luată în considerare asigurându-se un echilibru între efectele care decurg dintr-o eventuală repunere în discuție a listelor de candidați stabilite în temeiul acestei proceduri de selecție și interesul candidaților lezați (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Italia/Comisia, C-566/10 P, EU:C:2012:752, punctul 103).
- 85 În speță, în măsura în care cererea de exprimare a interesului este anulată ca urmare a condițiilor discriminatorii impuse în privința cunoștințelor lingvistice ale candidaților, baza de date în cauză trebuie să fie considerată afectată de aceleași condiții discriminatorii. Astfel, înscrierea candidaților în această bază s-a întemeiat pe rezultatele obținute în cadrul unei proceduri de selecție organizate în condiții inegale.
- 86 În această privință, este necesar să se arate, la fel cum a indicat Regatul Spaniei, că aceia dintre candidați care au fost înscriși în baza de date în cauză nu au beneficiat, în acest temei, de nicio garanție de angajare. Astfel, acești candidați, spre deosebire de cei cărora li s-a oferit deja un post de agent contractual în temeiul înscrierii lor în respectiva bază de date și care beneficiază în acest temei de încrederea legitimă de a nu se ajunge la repunerea în discuție a recrutării lor, nu au beneficiat de nicio asigurare suplimentară din partea administrației susceptibilă să creeze o încredere legitimă în privința recrutării lor.
- 87 În consecință, este necesar să se considere că simpla înscriere a candidaților în baza de date în cauză nu poate crea o încredere legitimă care să impună menținerea în vigoare a efectelor cererii de exprimare a interesului anulate. În schimb, anularea bazei de date nu poate avea incidență asupra unor eventuale recrutări deja efectuate.
- 88 În aceste condiții, baza de date trebuie să fie anulată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 89 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 90 Întrucât Regatul Spaniei a solicitat obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții, se impune obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Anulează cererea de exprimare a interesului Agenți contractuali – Grupa de funcții I – Șoferi (B/F), EP/CAST/S/16/2016.**
- 2) Anulează baza de date stabilită în temeiul cererii de exprimare a interesului Agenți contractuali – Grupa de funcții I – Șoferi (B/F), EP/CAST/S/16/2016.**
- 3) Parlamentul European suportă cheltuielile de judecată.**

Semnături